

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Qu. V. De Dispositione requisitâ in suscipiente Baptismum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

*ius indirec-
tū ob edu-
cationem
proles, potius
abstrahere
rta.*

tia probatione Conclusionis. Quod autem parens tali casu jus suum perdat, confirmatur: tum quia illo privatur à principe in poenam: tum quia illud cessat, dum à principe defenditur jus Dei, & ipsius parvuli ad Baptismum. Et quamvis hic non intercedat propriè invasio juris alieni, ut responderet *Præpositus*: sufficit tamen quod non reddatur jus cuique debitum, ut princeps politicus possit se immiscere, præsertim cum etiam juxta alios potestas illius extendat ad impedienda & corrigenda mala contra virtutes naturales, etsi iustitiam non tangant.

33.
*An p. ab-
strahi non
possit, rever-
rentia Sa-
cramenti
vetet com-
ferri Baptis-
mum.*

Responderi II. posset non satis clarè apparere, quod casu quo hujusmodi parvuli baptizati non possent commode abstrahi à parentibus eos in infidelitate educaturis, idcirco ab eorum Baptismo abstinendum foret ob reverentiam Sacramenti: non desunt enim fortasse, quibus videatur prævalere charitas proximi, fortè in infantia morituri, adeoque salvandi: præsertim cum magna pars parvulorum moriatur ante usum rationis, immò (ut animadversum est) serè usque duas tertias partes. Quidni igitur probabilitas mortis præmaturæ, juncta tantæ necessitati, satis abstergat irreverentiam fortè inferendam Sacramento per apostasiam in adulta ætate aliàs secuturam: quæ insuper posset esse non peccaminosa formaliter; aut saltem non magis culpabilis, quàm si in infantia non fuisset datus Baptismus? Cujus interea fructu quàm maximo parvulus fruitur, scilicet gratiâ sanctificante & amicitia Dei, liberatione à multis dæmonum insidiis, speciali protectione angelicâ &c. Adde etiam relapsuris immò apostaturis, tamen in præsentî bene dispositis, conferri posse & debere Sacramentum Confirmationis, Eucharistiæ & Poenitentia: inter quæ, & Sacramentum Baptismi, efficax ratio discriminis non facile allegabitur. Præterea ut ex *Layman* & aliis tradit *Diana P. 3. Tr. 4. Res. 7.* baptizari possunt proles Hæreticorum ob causas præallegatis similes, etsi similiter sub cura parentum relicta timeantur hæresi inficiendæ: quidni igitur etiam proles infidelium quantum est ex parte reverentia Sacramenti? Hinc autem sequeretur, similiter posse baptizari proles infidelium, etiam sine consensu principis, invitis parentibus, dummodo saltem consentiat Ecclesia, sine cujus ordinatione aut licentiâ, non est privatorum, filios per Baptismum Ecclesiæ aggregare; præterquam in extrema necessitate, quando consensus est præsumptus, immò debitus, & in ipso lumine naturæ expressus. Nec apparet modò, unde mox dicta possint efficaciter redargui. Fateor tamen esse contra receptam Doctorum sententiam. Ideoque sine firmiori assertione relicta doctorum examini submitto.

Dixi in Conclusionè, *speciato jure nature*: jure enim Ecclesiastico id posset prohiberi, immò prohibitum putet *Loyca sup. concl. 3.* eò quod Baptismus taliter collatus sæpe esset occasio graviorum malorum, nimirum quod parentes infideles Baptismum prolium metuentes, illos aliquando occiderent, vel saltem à Christiana religione ipsi magis averterent. Immo ratione horum malorum per accidens sepositim, posset esse illicitum etiam secluso præcepto Ecclesiastico, ejusmodi parvulos baptizare extra eorum necessitatem. Quemadmodum igitur Ecclesia ad evitanda familia incommoda adultos infideles Christianis principibus subditos non tantum non cogit ad fidem Catholicam (quod tamen speciato jure naturæ posset minis & terroribus facere juxta sententiam probabilem *Scoti* præcitatam à *Ferdinando & Sisebuto* Regibus Hispaniæ; & colligitur ex *L. Cunctos, Cod. de sum. Trin.*) sed id etiam variis canonibus interdixit, ut *Toletanum IV. can. 56.* ita iidem rationibus mota Ecclesia parvulos infidelium parentibus invitis non baptizat, immò si id nondum prohibuit (quod fecisse, apertè non ostenditur) prohibere potest.

QUÆSTIO V.

De Dispositione requisita in suscipiente Baptismum.

EX dictis *disp. 3. q. 8.* patet in pueris & perpetuò amentibus nullam requiri dispositionem. Patet etiam ex ibidem dictis in adultis requiri aliquè consensum, & sufficienter habitalem, ut Baptismus validè suscipiatur. Ut autem suscipiatur cum fructu

DICO I. Requiritur in adulto actualis fides. Patet ex *Matth. ult. Docete omnes gentes baptizantes eos. Ex Marc. ult. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Ad Hebr. 11. Sine fide impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est. & inquirentibus se remunerator sit.* Unde *Act. 8.* eunucho postulariti Baptismum respondit *Philippus: Si credis ex toto corde, licet.* Idem colligitur ex *Trid. sess. 6. c. 6. & 8.* Debet autem hæc fides fidei actus procedere ex divina gratia, ut definit idem *Concilium sup. can. 3.* adeoque non sufficit ad justificationem per Baptismum obtinendam naturalis assensus seu credulitas eorum quæ credenda sunt.

DICO II. In adulto obstricto peccato mortali personali requiritur aliqua poenitentia. Patet ex *Act. 2. Poenitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum. Luca 24. Oportet ut bat Christum pati, & predicari in nomine ejus poenitentiam.* Idem expressè habetur in *Trid. sess. 6. c. 6. & sess. 14. c. 1.* ubi dicitur: *Fuit poenitentia universis hominibus qui se mortali aliquo peccato*

